

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

15.9.2010

B7-0521/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie europejskiej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych

François Alfonsi, Alyn Smith
w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

RE\830911PL.doc

PE446.611v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0521/2010

w sprawie europejskiej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł XII Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art.174,
- uwzględniając rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych na lata 2007-2013,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 września 2003 r. w sprawie regionów z trudnościami strukturalnymi (wysp, regionów górskich, regionów o małej gęstości zaludnienia) w kontekście polityki spójności oraz ich perspektyw instytucjonalnych,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 7 lipca 2005 r. na temat korekty wytycznych w sprawie regionalnej pomocy publicznej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie wysp oraz ograniczeń naturalnych i gospodarczych w kontekście polityki regionalnej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2008 r. na temat Zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej: „Przekształcenie różnorodności terytorialnej w siłę”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE” (SEC(2008)2868),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji pt. „Regiony o szczególnych cechach geograficznych” (nr 02/2009),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. na temat Zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej oraz stanowiska w debacie na temat przyszłej reformy polityki spójności,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 czerwca 2009 r. w sprawie szóstego sprawozdania z postępów w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 marca 2010 r. zatytułowany „Polityka spójności: Sprawozdanie strategiczne 2010 dotyczące realizacji programów na lata 2007-2013” (SEC(2010)360),
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

---

¹ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

- A. mając na uwadze, że zasada spójności terytorialnej została wprowadzona do rozporządzeń dotyczących funduszy strukturalnych na lata 2007-2013 i jest ona jednym z nowych zasadniczych celów Unii Europejskiej wprowadzonych przez Traktat z Lizbony, mającym na celu zapewnienie harmonijnego rozwoju poprzez zmniejszanie dysproporcji regionalnych i usuwanie przeszkód w rozwoju, w tym związanych z niekorzystnymi warunkami przyrodniczymi i geograficznymi,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej szczególną uwagę należy poświęcić regionom cierpiącym z powodu poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie i górskie,
- C. mając na uwadze, że obszary górskie, wyspy i obszary słabo zaludnione narażone są na szczególne trudności związane ze zmianami demograficznymi, utrudnionym dostępem, zmianą klimatu, zjawiskami migracyjnymi, dostawami energii i integracją regionalną,
1. z zadowoleniem przyjmuje ujęcie spójności terytorialnej jako nowego celu Unii oraz nowy art. 174; jest przekonany, że postanowienia art. 174 powinny zostać przełożone na konkretne strategie na rzecz rozwoju i środki mające na celu przezwycięzenie trudności i wykorzystanie potencjału tych regionów;
  2. z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy Komisji pt. „Regiony o szczególnych cechach geograficznych”; uważa jednak, że regiony górskie, wyspy i obszary słabo zaludnione w żadnym stopniu nie stanowią jednolitych grup regionów i zasługują na odrębne programy rozwoju regionalnego; podkreśla, że te grupy regionów łączą ważne wspólne cechy, które odróżniają je od innych regionów;
  3. nawołuje Komisję do opracowania bardziej adekwatnych i odzwierciedlających podział terytorialny wskaźników statystycznych w celu uzyskania spójniejszego obrazu poziomu rozwoju tych regionów; podkreśla, że inne niż PKB wskaźniki (populacja ogółem, stopa zatrudnienia i bezrobocia, poziom wykształcenia, gęstość zaludnienia) mogą być już wykorzystywane w regionach kwalifikujących się na podstawie celu konkurencyjności regionalnej i zatrudnienia; wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości opracowania w przyszłości konkretnych wskaźników mających zastosowanie także do regionów górskich, wysp, obszarów oddalonych i słabo zaludnionych;
  4. nawołuje państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do odegrania ważnej roli w strategiach rozwoju na rzecz regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych, ponieważ, by poprowadzić te regiony właściwą drogą trwałego rozwoju wymagane jest podejście pionowe oznaczające zaangażowanie i wkład organów administracyjnych na wszystkich szczeblach, przy poszanowaniu zasady pomocniczości; podkreśla, że nie tylko polityka regionalna, ale także inne dziedziny polityki UE mające znaczący wpływ terytorialny na rozwój tych regionów, powinny przyczyniać się do trwałego rozwoju potencjału tych regionów;
  5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by regiony górskie, wyspy i obszary słabo zaludnione mogły nadal korzystać z szczególnych postanowień, między innymi w nowych perspektywach finansowych i w następnym okresie programowania;

6. z zadowoleniem przyjmuje Europejskie Ugrupowania Współpracy Terytorialnej (EGTC) jako instrument mający na celu pokonanie przeszkód utrudniających współpracę terytorialną; zachęca regiony górskie, wyspy i regiony słabo zaludnione do wykorzystania EGTC do zarządzania współfinansowanymi przez UE projektami współpracy terytorialnej z innymi regionami jako sposobu zbliżenia ich do otaczających je obszarów gospodarczych;
7. zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania instrumentów europejskiej polityki sąsiedztwa w obszarach górskich, słabo zaludnionych i na wyspach, tak aby czerpać korzyści z ponadgranicznej dostępności zasobów;
8. wzywa do zrezygnowania z kryterium związanego z odległością (150 km) przy klasyfikowaniu wysp jako regionów granicznych kwalifikujących się do finansowania z programów współpracy transgranicznej w ramach celu współpracy terytorialnej polityki spójności lub w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa; uważa, że gdyby zaistniała konieczność ustalenia pewnego limitu, właściwszym działaniem dla regionów wyspiarskich byłoby zastosowanie warunku transgraniczności obszaru w basenie morskim;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, władzom regionalnym i lokalnym oraz partnerom gospodarczym i społecznym.